

[Bertel Dahlgaard.]

forslag, der kalder på ungdommens opsparringsvilje, og den næste dag skal vi med fuldt overlæg vedtage forslag, der åbenlyst animerer ungdommen til mere spil.

Man synes ikke, at en gevinst på 50 000 kr. er lokkende nok. Fantasien og drømmen om de 100 000 kr. skal lokke flere til. Jeg husker endnu det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts tale her i tinget, da tipningen indførtes; han talte om den uskyldige 25-øre som den mulige indsats. Nu skal der kunne gøres indskud på lige så mange rækker, som man ønsker; nu er det den store indsats, der angles efter. Jeg ser i pressen, at det endog i fuldt alvor har været drøftet, som man skal foretage annoncering og avertering med opfordring til offentligheden om at spille mest muligt. Jeg ved ikke, om finansministeren måske kan tænke sig at udvide sin propaganda om at spare, så spareannoncen får en tilføjelse med opfordring til samtidig at spille. Jeg må sige, at finansministeren har skuffet mig meget, når han virkelig har leveret ideer til det her foreliggende.

Ud fra de synspunkter, jeg her har nævnt, har jeg stillet et underændringsforslag, der går ud på i loven at fastslå, at den højeste gevinst ikke kan overstige 50 000 kr., og at ingen i en uge kan afgive mere end 48 enkelttips; iøvrigt accepterer jeg udvalgets forslag om fordelingen af overskuddet, men tilføjer, at dersom tipsomsætningen ikke sikrer idrætten $4\frac{1}{4}$ mill. kr., og dersom der ikke tilfalder „Ungdommens uddannelsesfond“ mindst 800 000 kr., skal det, der kommer til at mangle til de to formål, stilles til rådighed ved, at det manglende beløb fradrages i den statsafgift, som tipsselskabet skal indbetale til statskassen.

Kort udtrykt betyder underændringsforslaget altså, at idrætten og „Ungdommens uddannelsesfond“ sikres, samtidig med at det undgås, at folketetinget animerer og opmuntrer befolkningen til øget spil.

Det var næsten, som om den ærede ordfører for udvalget vaskede sine hænder i denne forbindelse. Ordføreren sagde: der står ikke i betænkningen, at gevinsten skal sættes op; det bestemmer ministeren administrativt. Men er det nu ikke rigtigere at sige det, som det formentlig er: at udvalgets medlemmer er indforstået med, for ikke at

sige har aftalt med ministeren, at vedtagelsen af udvalgets ændringsforslag er ensbetydende med, at maksimumsbeløbet sættes op, og at man ophæver rækkebegrænsningen? (Halvdan Hendriksen: Det er fuldkommen rigtigt forstået!). Det er rigtigt, ja, det vil altså sige, at dersom man vedtager dette ændringsforslag, der er stillet af udvalget, og som i og for sig ikke indeholder bestemmelser på disse områder, er det ensbetydende med, at folketetinget opfordrer befolkningen til øget spil. Jeg har den opfattelse, at det kan folketetinget ikke gøre, det bør folketetinget ikke gøre, og jeg anbefaler det underændringsforslag, jeg har stillet.

Ingmar Wagner: Ved første behandling af det ærede medlem hr. Ninn-Hansens lovforslag om ændring i tipsloven udtalte jeg på den kommunistiske gruppes vegne en række betænkeligheder ved forslaget. Vi var dengang enige i, at der naturligvis af tips-tjenestens midler burde gå noget mere til sporten, ja, vi har den opfattelse, at tips-tjenestens overskud først og fremmest bør gå til sporten og derudover til de kulturelle og almennyttige formål som ungdommens fritidsliv, „Ungdommens uddannelsesfond“ o. s. v., o. s. v.

Da folketetinget fik forelagt det ærede medlem hr. Ninn-Hansens forslag og det blev diskuteret i befolkningen, skabte det berettiget uro hos kunstnerne. Man ser da også af betænkningen, at der er kommet en række henvendelser fra forskellige kunstnersammenslutninger til udvalget. Årsagen til disse henvendelser har vel først og fremmest været, at kunstnerne er bange for i fremtiden at få færre penge til deres formål. Kommunerne forstår denne uro. Kunststens udøvere og i særdeleshed de unge kunstnere har ringe vilkår at arbejde under. Der kunne anføres talrige eksempler på, hvor ringe forhold man byder de unge kunstnere her i landet, men det skal jeg undlade ved denne lejlighed.

Jeg har den opfattelse, at der allerede indenfor rammerne af den nuværende lovgivning kunne blive mulighed for at yde større støtte til sporten, så den kunne få langt bedre vilkår end nu, men at der derudover også ville være penge til de andre formål, som loven omfatter. I de år, tipstjenesten har eksisteret, har staten til-